

[Justitsministeren.]

spurgt Præsidentraadet. Hvad svarer Præsidentraadet? Jeg spørger ikke Præsidentraadets Medlemmer om deres personlige Mening, men jeg spørger Præsidentraadet som et Led i Dommerorganisationen. Raadet hævder, at dette Spørgsmaal ikke er et Domstolsspørgsmaal, men et Lovgivningsspørgsmaal, og føjer til: Gennemfører Rigsdagen Loven, er det et Domstolsspørgsmaal, og dér er vi parate til at medvirke paa denne Linie. Og jeg synes, det er korrekt. (Holstein: Hvorfor har De saa spurgt?). Ud fra det Synspunkt, om Gennemførelsen af Loven vilde volde Vanskeligheder. Og man har netop svaret, at Gennemførelsen ikke vil volde Vanskeligheder.

Maa jeg nævne et Eksempel, som maaske er daarligt, men det er tidt, at Eksempler, som er daarlige, alligevel kan udtrykke det, man mener. Lad os tænke os, at Domstolene spurgte Lovgivningsmagten om et eller andet, som ikke henhørte under Lovgivningsmagten, lad os tænke os, at Domstolene sagde: Det har Betydning for os at faa at vide, hvad Lovgivningsmagten mener om det og det Tilfælde. Jeg haaber, at Lovgivningsmagten da vilde svare paa lignende Maade som Præsidentraadet, at det Spørgsmaal henhører under den anden Myndighed; det kan vi ikke tale om, vi skal i fremtidige Tilfælde have Opmærksomheden henvendt paa det.

Jeg tror, at det, det gælder om, er, at de tre Statsmyndigheder, der staar overfor hinanden, ikke griber ind i hinandens Omraader. Regler kan misbruges, det kan vi ikke værges os imod; vi maa stole paa den offentlige Mening.

Formanden: Da det vilde være ønskeligt, at man kunde tilendebringe Forhandlingerne om denne Sag i indeværende Møde, anmoder jeg efterfølgende Talere om at fatte sig i Korthed.

L. D. Rasmussen: Man maa uvilkaarligt spørge, hvorfor Bestemmelsen i § 44, 2det Stykke, er indsat. Af de forskellige Forhandlinger, der er ført i Udvalget, har jeg faaet det Indtryk, at man har indsat den netop for at sikre Dommene mod den Usikkerhed, der kan opstaa ved lang Tids Konstituering, hvorved de vil føle sig i ikke ringe Grad afhængige af Centraladministrationen. Og jeg ved, at netop denne Bestemmelse, saa fast og bestemt som den staar her, uden at levne Adgang for noget Undtagelsestilfælde, er indsat væsentligt paa Foranled-

ning af de Konservative og Venstre i Landstinget. Bestemmelsen kan da sikkert ikke være indsat formaalsløst. Den maa være indsat for at sikre Dommernes Uafhængighed. Jeg forstaar derfor ikke den Debat, som er kommet her i Dag, der næsten giver det Udseende af, at der virkelig ikke behøves nogen saadan Sikringsbestemmelse. Men saa maa det jo overvejes, om man ikke kan slette den; thi at begynde paa at nedbryde den, uden at man gør det fuldstændigt, giver en Usikkerhed over det hele Spørgsmaal, overlader det til en skønsommelig Afgørelse.

Den højtærede Minister udtalte, at det drejede sig for ham om et Principspørgsmaal af overordentlig stor Betydning, og det betvivler jeg selvfølgelig ikke et eneste Øjeblik, naar han siger det. Men jeg spørger kun: Hvorfor i al Verden blev der ikke indsat noget herom i den højtærede Ministers Forslag i Juni Maaned? Ja, endogsaa saa sent som den 23. Oktober har han fremsat et Forslag til Ændringer i Retsplejeloven, uden at denne Bestemmelse findes deri, uagtet den højtærede Minister dog ved, at der var indsat en Bestemmelse i Lønningsloven, der netop skulde tage Sigte paa dette Omraade. Det vidste den højtærede Minister ganske sikkert. Men desuagtet har han ikke tillagt Spørgsmaalet saa stor Betydning, at han optog det i sit eget Lovforslag af 23. Oktober.

Holstein: Af den højtærede Justitsministers Udtalelser maatte jeg faa det Indtryk, at han var tilfreds med det Svar; Præsidentraadet har givet paa Justitsministeriets Henvendelse, at han fandt det korrekt baade efter Form og Indhold. Forespørgselen fra Justitsministeriet til Præsidentraadet lød paa: om der fra Raadets Side haves noget imod Forslaget at erindre. Det maa dog vel være Forslagets baade Form og Realitet, Ministeriet spørger om, og dette Spørgsmaal rettes til Raadet som de ypperste Repræsentanter for Domsmagten; man kan jo ikke sende Skrivelser rundt og spørge alle Dommere Landet over, hvad de mener om dette Lovforslag. Man spørger altsaa Præsidentraadet om dets Mening, til Vejledning for Lovgivningsmagten og til Vejledning for Regeringen, intet som helst andet, og saa svarer de, at de er inkompetente. Saa er det, jeg retter det Spørgsmaal: I hvad Henseende er de inkompetente til at afgive en Meningstillkendegivelse? er det intellektuelt? er det sagligt? eller er det retsligt? Nej, i ingen af disse Henseender er